

Scenariusz zajęć całodziennych w grupie łączonej dzieci 3,4,5-letnich.

I. RANEK W PRZEDSZKOLU.

1. Schodzenie się dzieci.
2. Praca indywidualna z dzieckiem; pozostałe dzieci bawią się wg zainteresowań.
3. Porządkowanie zabawek; przygotowanie pomocy do zajęć (nauczyciel przygotowuje sylwety różnych grzybów, kartoniki z kropkami, zawiesza w różnych częściach sali plansze przedstawiające różne grzyby).
4. Zabawa "Cześć" (wg K. Vopla)
Dzieci siedzą w kole. Jednemu z nich nauczyciel zasłania oczy chustką. Drugie dziecko z grupy wstaje i bardzo cicho przechodzi w inne miejsce. Gdy już tam dojdzie, mówi "cześć". Dziecko z zasłoniętymi oczami także wstaje i wskazuje ręką miejsce z którego usłyszało pozdrowienie. Po odgadnięciu, jego miejsce zajmuje inna osoba.
5. Ćwiczenie orientacji przestrzennej uwrażliwiające na dotyk dłoni.
Dzieci chodzą po sali we wszystkich kierunkach, każde we własnym tempie. Potem to samo ćwiczenie wykonują z zamkniętymi oczami. Następnie dobierają się w pary. Jedno dziecko w parze zamyka oczy, a drugie prowadzi je po sali, trzymając za dłoń. Wszystkie pary poruszają się w dowolnych kierunkach, starając się nie wpadać na siebie. Potem następuje zmiana ról.

II. ZAJĘCIA PROGRAMOWE.

1. Temat: Grzybobranie- zabawy matematyczne.

Cele:

- dziecko potrafi rozpoznać i nazwać 2-3 grzyby jadalne,
- umie przeliczać i porównywać w zakresie 4,
- wie, że nie można zbierać nieznanymi grzybów,

Metody: słowna, pogładowa, praktyczna.

Formy: zbiorowa, indywidualna.

Środki dyd.: sylwety grzybów (kurka, borowik, muchomor, maślak), kartoniki z różną liczbą oczek (w zakresie 4).

Przebieg

1. Zagadka

Nauczycielka informuje dzieci, że Języczek Wędrowniczek wybrał się w pewne bardzo ciekawe miejsce. Aby dowiedzieć się, jakie to miejsce, muszą rozwiązać zagadkę.

Sosnowy lub dębowy, stary albo młody.
Rosną w nim grzyby, rosną też jagody. (las)

2. Wypowiedzi dzieci na temat tego, kiedy ostatni raz były w lesie i w jaki sposób tam dotarły.

3. Wyprawa do lasu Języczka Wędrowniczka-ćwiczenia artykulacyjne (zał. nr 1)

4. "Grzyby" - recytacja fragmentu wiersza J. Brzechwy.

Król Borowik Prawdziwy szedł lasem,
postukując swym jedynym obcasem,
a ze złości brunatny był cały,
bo go muchy okrutnie kąsały.
Tedy siadł uroczyście pod dębem
i rozkazał na alarm bić w bęben:
"Hej, grzyby, grzyby,
przybywajcie do mojej siedziby".

5. Zabawa "Ile tu jest grzybów?"

Na tablicy nauczyciel przypina sylwety koszy z grzybami. Dzieci liczą zawartość poszczególnych koszy. Pod każdym umieszczają kartonik z taką liczbą oczek, ile grzybów jest w koszu. Następnie porównują liczbę grzybów w koszach z uczniem określić: dużo - mało, więcej - mniej.

6. Zabawa "Zgadnij o którym grzybku myślę"

Na tablicy nauczyciel przypina kolejno sylwety grzybów: borowika, kurki muchomora, maślaka. Pyta dzieci:

- Który z kolei grzyb to kurka?
- Który z kolei grzyb ma czerwony kapelusz w białe kropki?
- Który z kolei grzyb to maślak?
- Który z kolei grzyb ma grubą nóżkę?

7. Zabawa "Znajdź taki sam grzyb"

Dzieci siedzą w kole na dywanie z zamkniętymi oczami. Nauczyciel kładzie za plecami każdego dziecka sylwetę grzyba (borowiki, kurki muchomory, maślaki). Na znak prowadzącego, np. uderzenie w bębenek, dzieci otwierają oczy, oglądają otrzymaną sylwetę. Następnie każde jak najszybciej ustawia się przed planszą przedstawiającą grzyb identyczny jak ten, którego sylwetę trzyma w ręce. Następnie dzieci oceniają, których grzybów jest najwięcej, a których najmniej.

8. Rozmowa na temat grzybów jadalnych i niejadalnych na podstawie obrazków; przestrzeganie dzieci przed samodzielnym zbieraniem grzybów.

9. Nasze grzybki-praca przy stolikach.

Dzieci mają za zadanie pokolorować odpowiednie grzyby (zał. nr 2,3,4)

- 3 - latki kolorują kurkę i borowika,
- 4 - latki kolorują wszystkie grzyby jadalne,
- 5 - latki mają za zadanie narysować w koszyku tyle grzybów jadalnych, ile kropek jest na koszyku,

10. Podsumowanie

Nauczyciel wyraża uznanie za indywidualne osiągnięcia dzieci.

11. Zabawa przy muzyce "Taniec liści".

Przy dźwiękach spokojnej muzyki dzieci- liście- wirują na wietrze, opadają , znów się wznoszą.

Nauczyciel przygotowuje pomoce do zajęcia (ustawia na każdym stoliku pudełko z plasteliną, rozkłada podkładki dla każdego dziecka).

2. Temat: "Grzyby"- lepienie z plasteliny.

Cele:

- dziecko potrafi ulepić z plasteliny określone kształty,
- rozwija swoją sprawność manualną,
- umie bawić się przy muzyce,

Metody: słowna, poglądowa, praktyczna.

Formy: zbiorowa, indywidualna.

Środki dyd.: plastelina, podkładki, ilustracje grzybów, drobne gałązki, suszone kwiaty.

Przebieg

1. Czynności organizacyjne

Usadzenie dzieci w okręgu na dywanie.

2. Wysłuchanie piosenki "Muchomorek" (zał. nr 5a, 5b)

Nauczycielka śpiewa piosenkę, może ją odtworzyć z płyty lub kasety magnetofonowej.

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jakie grzyby wymieniono w piosence?
- Dlaczego muchomorek był smutny?
- Co odpowiedziały muchomorkowi dzieci?

4. Przypomnienie wyglądu i nazw grzybów, które dzieci poznały na poprzednim zajęciu.

Chętne dzieci przypominają nazwy poznanych grzybów oraz cechy charakterystyczne, po których możemy je rozpoznać. Następnie nauczyciel pokazuje ilustracje innych grzybów jadalnych. Dzieci opowiadają jakie kształty mają kapelusze tych grzybów i "nóżki" (dzieci używają określeń: wysokie, niskie, cienkie, grube, dokonują porównań: mniejsze- większe, grubsze- cieńsze).

5. Grzybki- lepienie z plasteliny.

Dzieci siadają do stolików. Najpierw "wyrabiają" plastelinę w rękach, aby nabrała plastyczności. Dopiero potem lepią określone kształty.

6. Las pełen grzybów- wystawka.

Po zakończeniu pracy wszystkie grzybki zostają zgrupowane w jednym kąciuku, gdzie ustawiona z gałązek kompozycja (dzieci lepią bryłki z plasteliny, w które wkładają drobne gałązki lub zasuszone kwiaty) imituje las i krzaczki. można polecić dzieciom ustawić po dwa grzybki obok siebie, dodać jeden, zabrać jeden lub dwa itd.(dzieci tworzą proste zbiory, przeliczają elementy).

7. Zabawa ruchowa przy piosence "Muchomorek"

Dzieci stoją w półkołu. przed nimi stoi jedno dziecko -muchomor, który udaje bardzo zasmuconego. Do słów:

"Muchomorek mały stoi sobie sam,
bardzo zasmucony, zmartwień mnóstwo ma."
dzieci kładą ręce na biodra i kołyszą biodrami.
Do słów:

"Mówi, że jest brzydki" - *dzieci wskazują na muchomora,*

"dużo kropek ma" - *rysują rękoma przed sobą duże koła.*

"i że go nie chce żółta kurka ta" - *klaszczą w rytmie piosenki. Podczas refrenu dzieci tańczą w kole wokół muchomora, trzymając się za ręce.*
Do słów:

"Czerwony kapelusz w białe kropki ma" - *dzieci stoją w kole i wskazują na muchomora.*

"na swej nodze stoi, grzecznie prosi tak" - *dzieci kłaniają się.*

"Kurko moja miła, zechciej dzisiaj mnie, jestem grzyb trujący, lecz tańcować chcę" - *muchomor zwraca się do wybranego dziecka (kurki) i kłania się w jej stronę.*

Podczas ostatniego refrenu kurka tańczy w środku koła z muchomorek, a reszta dzieci wokół nich, tworząc zewnętrzne koło, które obraca się w przeciwnym kierunku.

III. POSIŁEK

1. Mycie rąk, przygotowanie do posiłku.
2. Posiłek.
3. Porządkowanie sali, czynności samoobsługowe.

IV. PODSUMOWANIE DNIA

1. Zabawy na placu, boisku.
2. Powrót do sali.
3. Zabawy organizowane przez nauczyciela
  - "Zgadnij, czego brakuje"

Nauczyciel układa w rzędzie 5 różnych sylwet grzybów. Dzieci przyglądają się im, nazywają przedstawione grzyby. Następnie chętne dziecko zamyka oczy, a prowadzący chowa jedną sylwetkę. Po otwarciu oczu dziecko odgaduje, jakiego grzyba brakuje.

- "Trujący czy jadalny?"

Na sali rozstawiamy kilka krzeseł, które będą imitowały drzewa. Dzieci naśladują spacer po lesie, chodzą między krzesłami. Nauczyciel wymienia nazwy grzybów. Jeżeli nazwa należy do grzyba jadalnego, dzieci schylają się i naśladują zrywanie grzyba. Jeżeli nauczyciel poda nazwę grzyba trującego - nieruchomieją.

4. Zabawa relaksacyjna "Wspomnienia z wycieczki do lasu".

Nauczyciel opowiada, a dzieci kreślą w powietrzu odpowiednie kształty, naśladują głosem odgłosy lasu.

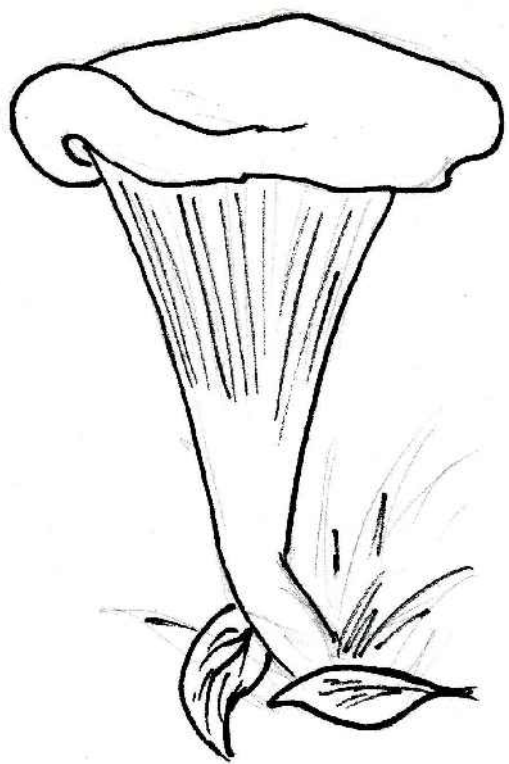
"Pewnego dnia Marcin wybrał się do lasu. Był to las, w którym rosły tylko drzewa iglaste (rysowanie oburącz choinki).

Szedł, oglądał las, aż doszedł do dużej polany. Gdy podniósł głowę do góry, zobaczył słońce (rysowanie oburącz słońca) i chmury (rysowanie oburącz chmur). Nagle zerwał się wiatr (naśladowanie odgłosu wiatru) i zaczął padać deszcz (naśladowanie odgłosu padającego oraz naśladowanie rękami padającego deszczu).

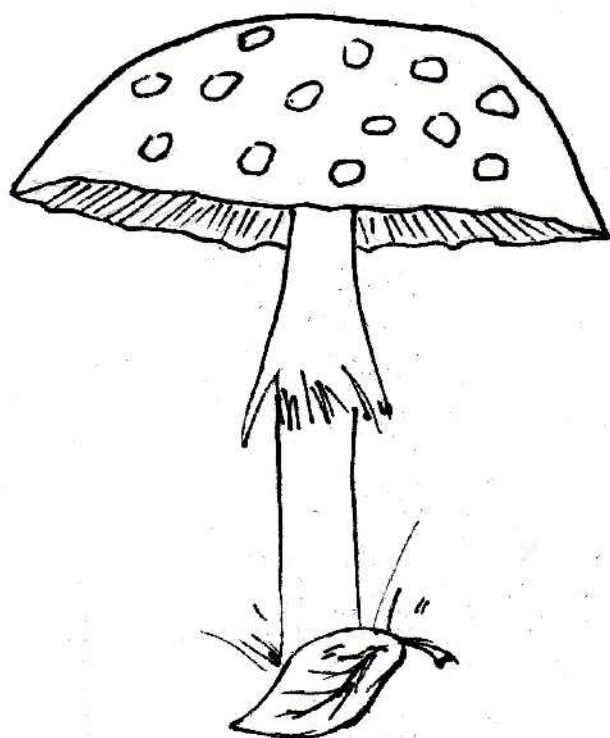
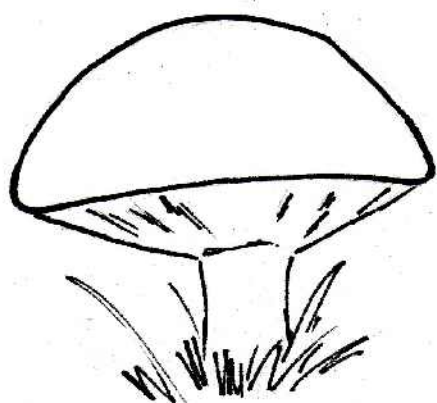
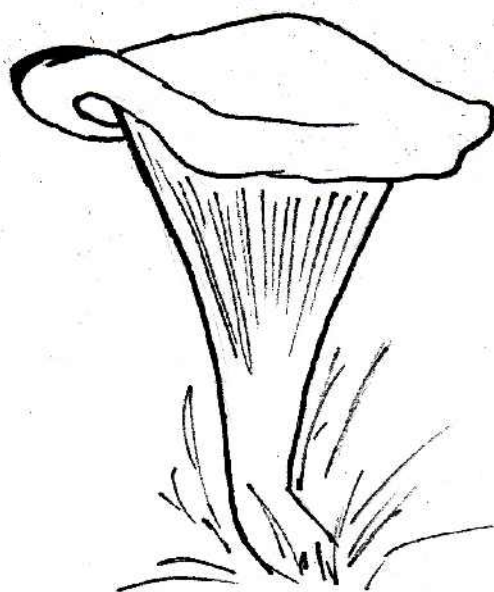
Deszcz jak nagle zaczął padać, tak i nagle skończył. Słońce (rysowanie oburącz słońca) pojawiło się zza chmur (rysowanie oburącz chmur) i las ożył. Słychać było brzęczące pszczoły (naśladowanie głosu pszczoł), kraczące wrony (naśladowanie głosu wrony), delikatnie szumiące gałązki drzew (naśladowanie szumiących gałązek), a także odezwała się kukułka (naśladowanie głosu kukułki).

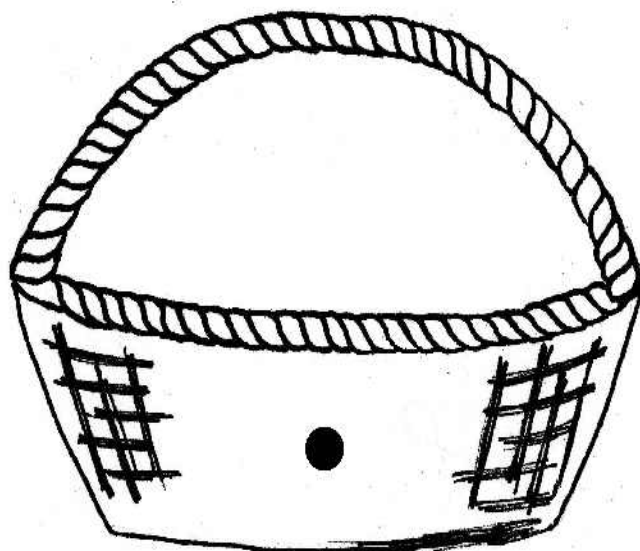
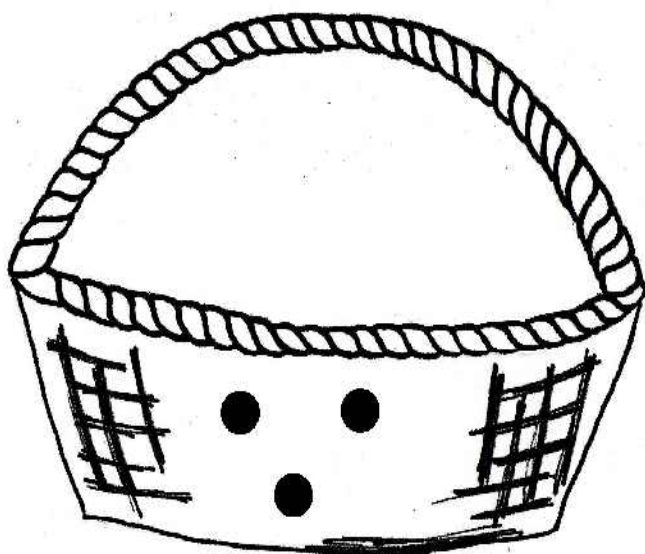
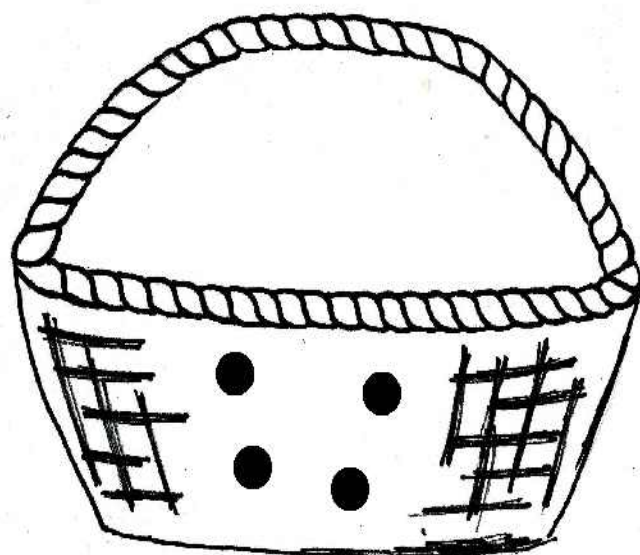
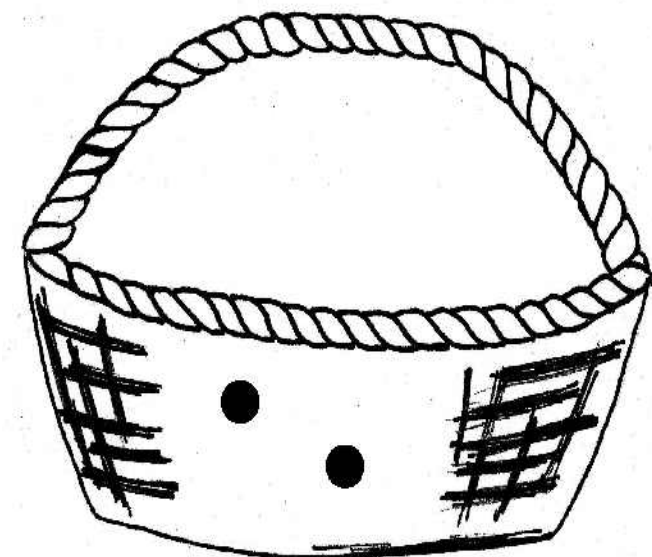
Marcin stał, słuchał i "wąchał" las (wciąganie powietrza nosem, wydychanie ustami). To była bardzo relaksująca wycieczka.

Języczek Wędrowniczek postanowił pewnego pięknego dnia odwiedzić las. Kiedy mały zegarek (dzieci naśladują cykanie zegarka: cyk, cyk, cyk) pokazał godzinę 10, Języczek Wędrowniczek wyruszył na dworzec kolejowy. Na peronie stała lokomotywa (pach, pach, pach), gotowa do podróży. Zawiozła ona naszego Języczka na Stację Siedmiu Smutków. Tam języczek stanął na peronie, rozejrzał się na wszystkie strony (oblizywanie warg ruchem okrężnym), ale lasu nigdzie nie było widać. Wsiadł do wozu konnego i pojechał dalej (kłąskanie). Po drodze minął samochód straży pożarnej (aueueu). Języczek Wędrowniczek znalazł się w gęstym i tajemniczym lesie. Wiatr poruszał delikatnie gałązkami drzew (szszsz). Nagle Języczek Wędrowniczek usłyszał dziwne głosy (hu, hu, hu). To była sowa. Dwa kroki dalej dzięcioł stukał w drzewo (stuk, stuk, stuk). Kiedy Języczek Wędrowniczek szykował się do powrotnej drogi, zobaczył w trawie małego węża (usta złączone, gwałtowne wysunięcie do przodu naprężonego, zaostrzonego języka). Ale on tylko cichutko zasyczał (sss... sss... sss...) i szybko zniknął w gęstej trawie. Nieco dalej Języczek Wędrowniczek ujrzał pięknego borowika.

Muchomorek

Muzyka i słowa:
Katarzyna Komińska

Mu - cho - mo - rek ma - ly sto - i so - bie sam,
Mó - wi, że jest brzyd - ki, du - żo kro - pek ma,

bar - dzo zas - mu - co - ny, zmart - wień mnóst - wo ma.
i że go nie zech - ce

żół - ta kur - ka ta. Mu - cho - mor - ku, mu - cho -

- mor - ku, nie martw wca - le się.

My cie - bie lu - bi - my, kur - ka pew - nie też. Mu - cho -

kur - ka pew - nie też.

Muchomorek

1. Muchomorek mały stoi sobie sam,
bardzo zasmucony, zmartwień mnóstwo ma.
Mówi, że jest brzydki, dużo kropek ma,
i że go nie zechce żółta kurka ta.

ref. Muchomorku, muchomorku,
nie martw wcale się.
My ciebie lubimy,
kurka pewnie też. (2x)

2. Czerwony kapelusz w białe kropki ma,
na swej nodze stoi, grzecznie prosi tak.
Kurko moja miła, zechciej dzisiaj mnie,
jestem grzyb trujący, lecz tańcować chcę.

ref. Muchomorku, muchomorku,
nie martw wcale się.
My ciebie lubimy,
kurka pewnie też. (2x)